

Viidestoista sunnuntai helluntaista

Yksi kiitollinen

Tämä pyhä kutsuu meitä löytämään kiitollisen mielen. Se kehottaa myös mietiskelemään sitä, miksi kiitollisuus ja ilo ovat keskellämme niin harvinaisia. Kymmenen spitaalista parantui Herran Jeesuksen mahtisanasta, vain yksi palasi siitä kiittämään.

Vanhassa testamentissa on tarkat ohjeet spitaalitaudista, siihen sairastuneista ja parantumisen toteamisesta. Parantuneen tulee ilmoittaa asiasta papille. Papin on tutkittava tapaus kaupungin ulkopuolella. Jos hän toteaa sairaan parantuneen spitaalista, käskee hän tuoda kaksi puhdasta lintua, setripuuta, karmininipunaista villaa ja iisopin oksia. Näiden avulla hän suorittaa mutkikkaan puhdistautumisriitin, jonka jälkeen spitaalisen on pysyteltävä vielä seitsemän päivää talonsa ulkopuolella. Sen jälkeen hänen on ajettava hiuksensa, partansa ja ihokarvansa sekä pestävä itsensä ja vaatteensa. Sitten hän on jälleen puhdas (3. Moos. 14:1-9).

Sitkeän rukoustaistelun jälkeen Hanna saa esikoispoikansa Samuelin. Hänet Hanna antaa kiitollisena Herralle ja lausuu: ”Olkoon hän Herran oma koko elämänsä ajan” (1. Sam. 1:28). Hanna oli kokenut lapsen saamisen niin valtaisan Jumalan ihmeenä, että hänen sydämessään syttyy syvä kiitollisuus lahjan antajaa kohtaan. Hanna, samoin kuin spitaalista parantunut samarialainen, ovat meille esikuvia kiitollisuudesta.

Herra Jeesus on matkalla kohti Jerusalemiä. Samarian ja Galilean rajamailla Hän kohtaa kymmenen spitaalista miestä. Spitaaliset pysähtyvät matkan päähän Vapahtajasta - etteivät rikkoisi lakia (vrt. 3. Moos. 13:45-46) - ja huutavat sieltä: ”Jeesus, opettaja, armahda meitä!” Nähdessään miehet Herra Kristus lausuu heille selvän käskyn: ”Menkää näyttämään itsenne papeille.”

Spitaaliset tietävät, mitä käsky merkitsee. Spitaalista parantuneen oli saatava papilta lääkärintodistus. Herran Jeesuksen käskyyn sisältyy ihana lupaus: he tulevat parantumaan. Kun he lähtevät kiireen vilkkaa kohti Jerusalemiä, tapahtuu ihme. Voimme tuskin laisinkaan kuvitella sitä ihmetystä ja riemua, joka heidät silloin valtaa. Epämuodostuneet, turmeltuneet jäsenet tulevat jälleen terveiksi ja vahvoiksi, kuvottava löyhkä väistyy ja tilalle tulee raikas tuoksu. Spitaaliset lienevät nauraneet, hyppineet ja hekotellen ihmetelleet. Nopeasti papin luokse! Pian, pian, nyt alkaa elämä uudelleen.

Yksi heistä kuitenkin pysähtyy yhtäkkiä, kääntyy takaisin ja sanoo tovereilleen - näin voimme otaksua: Tästä on käytävä kiittämässä Parantajaamme. Toiset eivät lähde hänen mukaansa. Vain samarialainen palaa ja tulee suureen ääneen Jumalaa ylistäen Herran Jeesuksen luokse. Vapahtaja kysyy ihmetellen: ”Eivätkö

kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän muuta ovat? Tämä muukalainenko on heistä ainoa, joka palasi ylistämään Jumalaa?” Ja miehelle hän sanoo: ”Nouse ja mene. Uskosi on pelastanut sinut.”

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 65:2-6

Su: Jes. 38:16-20, Ef. 5:15-20, Luuk. 17:11-19

Ma: 2. Kor. 9:8-15

Ti: Joh. 5:1-3,5-9,16-18

Ke: 1. Sam. 1:9-10,20,24-28 / Room. 14:1-9

To: Matt. 11:25-30

Pe: 1. Tess. 5:16-24

La: Ps. 147:3-11

Virsirukous:

Herrasta veisaa kieleni, ylistää armoansa,
ei unohtaa voi sieluni hyviä tekojansa.
Kun etsin, niin hän vastasi,
ja nöyrät kiitosvirttäni iloiten kuuntelevat.

340: 1